ప్రాయశ్చిత్త ప్రకరణం

1వ అధ్యాయం - దైవనామ స్మరణ, దాని ప్రయోజనాలు

1713. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- దేవుడు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నాడు - "నా దాసుడు నా గురించి ఎలా ఊహించుకుంటాడో నేనతని కోసం అలాగే ఉంటాను. నా దాసుడు నన్ను జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ నా పేరు స్మరిస్తున్నప్పుడు నేనతని వెన్నంటి ఉంటాను. అతను నన్ను మనసులో జ్ఞాపకం చేస్తే నేను కూడా అతడ్ని మనసులో జ్ఞాపకం చేస్తాను. అతను గనక ఏదైనా సమావేశంలో నా గురించి ప్రస్తావిస్తే నేను అంతకంటే శ్రేష్ఠమైన (దైవదూతల) సమావేశంలో అతడ్ని గురించి ప్రస్తావిస్తాను. నా దాసుడు నా వైపుకు ఒక జానెడు జరిగితే, నేనతని వైపుకు ఒక బారెడు జరుగుతాను. అతను నా వైపుకు ఒక బారెడు వస్తే నేనతని వైపుకు రెండు బారలు వస్తాను. అతను నా వైపుకు నడచి వస్తే నేనతని వైపుకు పరుగెత్తుకొస్తాను."[1]

(సహీహ్ బుఖారీ:- 97వ ప్రకరణం - అత్తౌహీద్, 15వ అధ్యాయం - ఖౌలిల్లాహి తఆలా (వయుహజ్జిరుకుముల్లాహు నఫ్సహు)

2వ అధ్యాయం - దేవుని పేర్లు, వాటి స్మరణ వల్ల ప్రయోజనాలు

1714. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు :- దేవునికి తొంభై తొమ్మిది పేర్లున్నాయి (అంటే ఒకటి తక్కువ వంద పేర్లు). ఈ పేర్లను జ్ఞాపకం చేసేవాడు (అంటే ఈ పేర్లను స్మరించేవాడు) స్వర్గానికి పోతాడు.

మరొక ఉల్లేఖనంలో "(ఏకేశ్వరుడు సాటిలేని మేటి అయిన) దేవుడు బేసి సంఖ్యలో ఉన్నాడు. కనుక ఆయనకు కర్మలు కూడా బేసి సంఖ్యలో ఉండటమంటే ఇష్టం" అని అదనంగా ఉంది.[2]

(సహీహ్ బుఖారీ:- 54వ ప్రకరణం - అష్షురూత్, 18వ అధ్యాయం - మాయజూజుమినల్ ఇష్తిరాత్)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 68వ అధ్యాయం - లిల్లాహి మిఅతు ఇస్మిన్ గైరు వాహిద్)

---

1. ఫతహుల్ బారీ గ్రంథం ప్రకారం ఖుర్తుబీ (రహ్మలై) ఇలా రాస్తున్నారు: ఊహించడం అంటే, దాసుడు దుఆ (వేడుకోలు) చేస్తున్నప్పుడు అది స్వీకరించబడుతుందన్న నమ్మకం ఉంచాలన్నమాట. పశ్చాత్తాపంతో క్షమాభిక్ష కోరుతున్నప్పుడు కూడా తన పశ్చాత్తాపం స్వీకరించబడుతుందని, తాను క్షమించబడతానని అతను గట్టిగా ఆశించాలి. మరొక హదీసులో "మీ వేడుకోలు స్వీకరించబడుతుందన్న పూర్తి నమ్మకంతో దేవుడ్ని వేడుకోండి" అని ఉంది. దీన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఆ విధంగానే వేడుకోవాలి. పరుగెత్తుకొని రావడం అంటే పుణ్యం వెంటనే ప్రసాదిస్తాడని కూడా అర్థం కావచ్చు. వాస్తవం దేవునికే తెలుసు. (సంకలనకర్త)

2. ఈ హదీసులో దేవుని పేర్లు తొంభై తొమ్మిది మాత్రమేనని, అవి తప్ప ఇంకేమీ పేర్లు లేవని చెప్పబడలేదు. ధర్మవేత్తల ఏకాభిప్రాయం కూడా ఇదే. ఈ తొంభై తొమ్మిది పేర్లను కంఠస్థం చేసుకున్నవాడు స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తాడని తెలియజేయడమే ఈ హదీసు ఉద్దేశ్యం. ఖస్తలానీ (రహ్మలై) ఇలా రాస్తున్నారు: "దేవుని పేర్ల సంఖ్య షరీఅత్ ప్రకారం నిర్ణీతమయిపోయింది. దివ్యావిష్కృతి ద్వారా లేక ప్రవక్త ప్రవచనాల ద్వారా మాత్రమే ఇది తెలుస్తుంది. కనుక దేవుని పేర్ల విషయంలో మనం ఖుర్ఆన్, హదీసుల ద్వారా లభించని విషయాలను పేర్కొనడం ధర్మ సమ్మతం కాదు, అవి మన బుద్ధికి ఎంత బాగున్నా సరే.

దేవుడు బేసి సంఖ్యలో ఉన్నాడు అంటే దేవుడు ఒక్కడేనని, ఆయనకు ఎవరూ సాటిలేరని, ఆయనకు సరిసమానులెవరూ లేరని అర్థం. కర్మలు బేసి సంఖ్యలో ఉండటం ఆయనకు ఇష్టమంటే; దాసులు చేసే సత్కర్మలు బేసి సంఖ్యలో ఉండటం ఆయనకు ఇష్టమని అర్థం. ఉదాహరణకు- నమాజ్ రోజుకు ఐదు సార్లు చేయడం, వుజూ చేస్తున్నప్పుడు ఒక్కొక్క అవయవాన్ని మూడేసిసార్లు కడగడం, కాబా గృహం చుట్టూ ఏడుసార్లు ప్రదక్షిణం చేయడం, సఫా, మర్వా కొండల మధ్య ఏడుసార్లు పరుగెత్తడం, 'మినా'లో ప్రతిష్ఠించబడిన మూడు స్తంభాలపై ఏడు కంకరాళ్ళు విసరడం, హజ్ దినాలు (అయ్యామె తష్రీఖ్) మూడు, మూత్రశుద్ధికి మూడు మట్టిపెడ్డలు ఉపయోగించడం మొదలైనవి. (సంకలనకర్త)

3వ అధ్యాయం - వేడుకునేటప్పుడు దృఢ విశ్వాసంతో వేడుకోవాలి. 'ఒకవేళ దేవా నీవు తలిస్తే ఇలా చెయ్యి' అని వేడుకోకూడదు

1715. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు :- మీరు దేవుడ్ని వేడుకుంటున్నప్పుడు ఊగిసలాడకుండా దృఢ నమ్మకంతో, స్పష్టంగా వేడుకోండి. దీనికి భిన్నంగా "దేవా నీవు తలచుకుంటే నాకు (ప్రసాదించగలవు, గనక) ప్రసాదించు" అని వేడుకోకండి. దేవుడ్ని ఎవరూ బలవంతపెట్టలేరు.[1]

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దవాత్, 21వ అధ్యాయం - లియాజిమిల్ మస్అలత ఫయిన్నహూ లా ముక్రిహలహు)

1716. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకార్రం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- మీరు దేవుడ్ని వేడుకునేటప్పుడు "దేవా! నీవు కోరితే నన్ను క్షమించు దేవా! నీవు కోరితే నన్ను కరుణించు" అని వేడుకోకూడదు. దానికి బదులు ఊగిసలాడకుండా, దృఢ నమ్మకంతో, స్పష్టంగా అర్థించండి, దేవుడ్ని ఎవరూ బలవంత పెట్టలేరు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దవాత్, 21వ అధ్యాయం - లియాజి మిల్మస్ అలత ఫయిన్నహు లా ముక్రిహలహు)

4వ అధ్యాయం - ఆపదలు వచ్చిపడినప్పుడు చావును కోరుకోవడం తగదు

1717. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు :- మీలో ఎవరికైనా ఏదైనా ఆపద వచ్చిపడితే (దానికి భయపడి) చావును మాత్రం సుతరామూ కోరుకోకూడదు. ఒకవేళ చావును కోరుకోవడం తప్పనిసరి అయితే "నేను ఎంతకాలం బ్రతికి ఉంటే నాకు ప్రయోజనమో అంతకాలం వరకు నన్ను సజీవంగా ఉంచు, మరణమే నా కోసం మేలయితే నాకు మరణాన్ని కలిగించు" అని వేడుకోవాలి.[2]

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దవాత్, 30వ అధ్యాయం - అద్దుఆయి బిల్ మౌతి వల్ హయాత్)

1718. హజ్రత్ ఖైస్ బిన్ అబీ హాజిమ్ (రజి) కథనం :- నేను హజ్రత్ ఖబ్బాబ్ (రజి) దగ్గరకు (ఇంటికి) వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో ఆయన (ఏదో వ్యాధి చికిత్సకై) తన పొట్ట మీద ఏడు వాతలు పెట్టించుకొని ఉన్నారు. ఆ స్థితిలో ఆయన మాట్లాడుతూ "చావును కోరుకోకూడదని దైవప్రవక్త (సల్లం) మనకు

---

1. అంటే, దేవుడు, ఏ పని చేసినా తన ఇష్ట ప్రకారం సంతోషంతో చేస్తాడు. అందువల్ల 'దేవా! నీవు తలచుకుంటే ఇలా చేయగలవు గనక ఇలా చెయ్యి' అని దాసుడు వేడుకోరాదు. ఇందులో ఒక విధమైన నిర్లక్ష్య భావం ఉంది. దాసుడు తన యజమాని ముందు దీనంగా వేడుకోవాలి. దాసుడు తాను కోరుకున్నది ఇవ్వాలా ఇవ్వకూడదా అనే విషయాన్ని దేవునికి వదలిపెట్టాలి. ఆయనే అందులోని మంచీ చెడులు బాగా ఎరిగినవాడు. (ఇమామ్ నవవీ-రహ్మాలై)

2. ప్రాపంచిక కష్టాలు, ఆపదలు వచ్చి పడినప్పుడు కంగారు పడిపోయి మృత్యువుని కోరుకోకూడదని ఈ హదీసులో చెప్పబడింది. ఒకవేళ ధర్మపరమైన పరీక్షకు లోనయితే, విశ్వాసం (ఈమాన్) ప్రమాదంలో పడిపోయే పరిస్థితి ఎదురయితే మృత్యువుని కోరుకోవడం ధర్మసమ్మతమే. కొందరు సనాతన మహనీయులు ధర్మం, విశ్వాసం ప్రమాదంలో పడిపోయే పరిస్థితి ఎదురయినప్పుడు ఇలా చేశారు. అయితే సహనం వహించి దేవుడు రాసిన రాత పట్ల తృప్తి చెందడమే మంచిది. (ఇమామ్ నవవీ - రహ్మాలై)

తాకీదు చేశారు. లేకుంటే నేనిప్పుడు చావునివ్వమని దేవుడ్ని తప్పకుండా వేడుకునేవాడ్ని" అని అన్నారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 30వ అధ్యాయం - అద్దుఆయి బిల్ మౌతి వల్ హయాత్)

5వ అధ్యాయం - దేవుడ్ని కలుసుకోగోరిన వ్యక్తిని దేవుడు కూడా కలుసుకోగోరుతాడు

1719. హజ్రత్ ఉబాదా బిన్ సామిత్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- ఎవరైతే దేవుడ్ని కలుసుకోవడానికి ఇష్టపడతాడో అతడ్ని కలుసుకోవడానికి దేవుడు కూడా ఇష్టపడతాడు. అలాగే ఎవరు దేవుడ్ని కలుసుకోవడానికి ఇష్టపడడో అతడ్ని కలుసుకోవడానికి దేవుడు కూడా ఇష్టపడడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్రిఖాఖ్, 41వ అధ్యాయం - మన్ అహబ్బలిఖా అల్లాహి అహబ్బల్లాహ లిఖాఅహు)

1720. హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:- ఎవరైతే దేవుడ్ని కలుసుకోవడానికి ఇష్టపడతాడో అతడ్ని కలుసుకోవడానికి దేవుడు కూడా ఇష్టపడతాడు. అలాగే ఎవరైతే దేవుడ్ని కలుసుకోవడానికి ఇష్టపడడో అతడ్ని కలుసుకోవడానికి దేవుడు కూడా ఇష్టపడడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్రిఖాఖ్, 41వ అధ్యాయం - మన్ అహబ్బలిఖా అల్లాహి అహబ్బల్లాహ లిఖాఅహు)

6వ అధ్యాయం - దైవనామ స్మరణ, వేడుకోలు, దైవ సాన్నిధ్య ప్రయత్నంలోని మహత్తు

1721. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:- దేవుడు ఇలా ప్రవచిస్తున్నాడు - "నా దాసుడు నా గురించి ఎలా ఊహించుకుంటాడో నేనతని కోసం అలాగే ఉంటాను. నా దాసుడు నన్ను జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ నా పేరును స్మరిస్తున్నప్పుడు నేనతని వెన్నంటి ఉంటాను. అతను నన్ను మనసులో జ్ఞాపకం చేస్తే, నేను కూడా అతడ్ని మనసులో జ్ఞాపకం చేస్తాను. అతను గనక ఏదైనా సమావేశంలో నా గురించి ప్రస్తావిస్తే నేను అంతకంటే శ్రేష్ఠమైన (దైవదూతల) సమావేశంలో అతడ్ని గురించి ప్రస్తావిస్తాను. నా దాసుడు నా వైపుకు ఒక జానెడు జరిగివస్తే నేనతని వైపుకు ఒక బారెడు జరిగి వస్తాను. అతను నా వైపుకు ఒక బారెడు వస్తే నేనతని వైపుకు రెండు బారలు వస్తాను. అతను నా వైపు నడచి వస్తే నేనతని వైపుకు పరుగెత్తుకొస్తాను."

(సహీహ్ బుఖారీ:- 97వ ప్రకరణం - అత్తౌహీద్, 15వ అధ్యాయం - ఖౌలిల్లాహి తఆలా (వయుహజిరుకుముల్లాహు నఫ్సహూ)

8వ అధ్యాయం - దైవధ్యాన సమావేశాలు -వాటి పుణ్యం

1722. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :-

---

★ ఈ హదీసులో మరణం కలిగించమని దైవాన్ని వేడుకోకూడదని చెప్పటం జరిగింది. దీనికి ముందు హదీసులో మరణాన్ని కోరుకోకూడదని చెప్పబడింది. వేడుకోవటంలోనూ, కోరిక కలిగి ఉండటంలోనూ వ్యత్యాసం ఉంది. వేడుకోలు ప్రత్యేకమైన విషయం. కోరిక సాధారణ విషయం. ప్రతి వేడుకోలు (దుఆ) కోరిక క్రిందికి వస్తుంది. కాని ప్రతి కోరికా వేడుకోలు క్రిందికి రాదు. (సంకలనకర్త)

దైవదూతలు కొందరు (వివిధ) మార్గాలలో తిరుగుతూ దైవస్మరణ చేసేవారిని అన్వేషిస్తూ ఉంటారు. వారికెక్కడయినా దైవనామస్మరణ చేసేవారు కొందరు కనిపిస్తే వారు తమ సహచరుల్ని పిలుస్తూ "మీరు అన్వేషిస్తున్న వస్తువు ఇక్కడుంది రండి" అని అంటారు. ఆ తరువాత ఆ దైవదూతలు దైవస్మరణ చేసేవారిని తమ రెక్కలతో నేల నుండి నింగి దాకా కప్పివేస్తారు.

అప్పుడు దేవుడు వారితో తనకు వారి కంటే ఎక్కువ తెలిసినప్పటికీ "నా దాసులు ఏమంటున్నారు?" అని అడుగుతాడు. దానికి వారు "నీ పవిత్రతను, నీ ఔన్నత్యాన్ని కొనియాడుతున్నారు. నిన్ను స్తుతిస్తున్నారు. నీ ఘనతను చాటుతున్నారు" అని చెబుతారు. "మరి వారు నన్ను ఎప్పుడైనా చూశారా?" అని అడుగుతాడు దేవుడు. "చూడలేదు. దైవసాక్షి! వారు నిన్ను చూడలేదు" అంటారు దైవదూతలు. "వారు గనక నన్ను చూసి ఉంటే ఎలా ఉంటుంది వారి పరిస్థితి?" అడుగుతాడు దేవుడు. "వారు గనక నిన్ను చూసి ఉంటే నిన్ను మరింత ఎక్కువగా ఆరాధిస్తారు, నీ ఘనతను మరింత ఎక్కువగా చాటుతారు. నిన్ను మరింత అధికంగా స్మరిస్తారు" అని చెబుతారు దైవదూతలు.

"సరే వారు నన్ను ఏం అర్థిస్తున్నారు?" అని అడుగుతాడు దేవుడు. "వారు నిన్ను స్వర్గాన్ని అర్థిస్తున్నారు" చెబుతారు దైవదూతలు. "మరి వారు స్వర్గాన్ని ఎప్పుడైనా చూశారా?" అడుగుతాడు దేవుడు. "లేదు ప్రభూ! దైవసాక్షి! వారు స్వర్గాన్ని చూడలేదు" అంటారు దైవదూతలు. వారు గనక స్వర్గాన్ని చూసి ఉంటే వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది?" అడుగుతాడు దేవుడు. "వారు గనక స్వర్గాన్ని చూసి ఉంటే దాన్ని పొందాలన్న వారి కోరిక మరింత తీవ్రమవుతుంది. (దాన్ని ప్రసాదించమని) వారు నిన్ను మరింత అధికంగా అర్థిస్తుంటారు. దాని పట్ల వారి ఆకర్షణ, అభిమానాలు మరింత తీవ్రతరమవుతాయి" అని అంటారు దైవదూతలు.

"సరే, వారు దేని బారి నుండి శరణు కోరుతున్నారు?" అని అడుగుతాడు దేవుడు. "వారు నరకం బారి నుండి నీ శరణు కోరుతున్నారు" అంటారు దైవదూతలు. "మరి వారు నరకాన్ని ఎప్పుడైనా చూశారా?" అడుగుతాడు దేవుడు. "లేదు ప్రభూ! వారు నరకాన్ని చూడలేదు" అంటారు దైవదూతలు. "ఒకవేళ వారు నరకాన్ని చూసి ఉంటే వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది?" అడుగుతాడు దేవుడు. "వారొకవేళ నరకాన్ని చూసి ఉంటే, దాని బారి నుండి వారు మరింత దూరం పరుగెత్తుతారు. దానికి మరింత ఎక్కువగా భయపడతారు" అని చెబుతారు దైవదూతలు.

"సరే, మీరంతా సాక్ష్యం ఉండండి, నేను వారిని క్షమిస్తున్నాను" అంటాడు దేవుడు. అప్పుడు ఒక దైవదూత (లేచి) "కాని వారిలో ఫలానా వ్యక్తి దైవస్మరణ చేసేవారిలో చేరలేదు, ఏదో పని మీద అక్కడికి వచ్చాడు, అంతే" అని అంటాడు. దానికి దేవుడు "వారంతా ఒకే తరగతికి చెందినవారు. వారితో పాటు ఆ సమావేశంలో కూర్చున్న ఏ ఒక్కడూ దౌర్భాగ్యుడు కాజాలడు" అని అంటాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 66వ అధ్యాయం - ఫజ్లి జిక్రిల్లాహి అజ్జవజల్ల)

9వ అధ్యాయం - "అల్లాహుమ్మ ఆతినా ఫిద్దున్యా హసనతవ్వ ఫిల్ ఆఖిరతి ...." అనే వేడుకోలు విశిష్ఠత

1723. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) సాధారణంగా ఈ దుఆ (వేడుకోలు) చేస్తుంటారు.

اَللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ۔

(దేవా! మా ప్రభువా!! మాకు ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ మంచిని, మేలును ప్రసాదించు. మమ్మల్ని నరకశిక్ష నుండి కాపాడు).★

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 55వ అధ్యాయం - ఖౌలిన్నబియ్యి (సల్లం) రబ్బనా ఆతినా ఫిద్దున్యా హసనహ్)

11వ అధ్యాయం - లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్, సుబ్హానల్లాహ్ - స్మరణ, వేడుకోలు

1724. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు :-

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ۔

(అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన ఒక్కడే, ఆయనకు ఎవరూ సాటిలేరు. ప్రభుత్వం, రాజ్యాధికారం అంతా ఆయనదే. సకల స్తుతి, స్తోత్రాలకు ఆయనే యోగ్యుడు. ఆయన ప్రతి దానిపై అధికారం కలిగి ఉన్నాడు). ఈ వచనాలను ప్రతి రోజూ పఠించే వాడికి పది మంది బానిసలకు విముక్తి కలిగించినంత పుణ్యం లభిస్తుంది. పైగా అతని కర్మల రికార్డులో వంద సత్కర్మలు అదనంగా వ్రాయబడతాయి. ఆ రికార్డులో నుంచి వంద దుష్కర్మలు తొలగించి వేయబడతాయి. అంతే గాకుండా ఆ రోజు ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు ఈ వచనాలు అతడ్ని షైతాన్ బారి నుండి రక్షిస్తాయన్న హామీ కూడా ఉంది. ఈ వచనాలను వందకు పైగా పఠించేవాడి

★ ఫతహుల్ బారీ గ్రంథం ప్రకారం షేఖ్ ఇమాదుద్దీన్ ఇబ్నె కసీర్ (రహ్మాలై) ఇలా రాస్తున్నారు - ప్రపంచ మేలు పరిధిలో ప్రాపంచిక లక్ష్యాలు, ఆకాంక్షలన్నీ వస్తాయి. ఉదాహరణకు: ఆరోగ్యం, ఆనందం, విశాలమైన మంచి ఇల్లు, అందమైన భార్య, సుగుణవంతులైన సంతానం, మంచి ఆహారం, లాభదాయకమైన విద్యా జ్ఞానాలు, సత్కార్యాలు, మంచి వాహనం మొదలైనవి. చివరికి ప్రజలు మనల్ని మంచి వాళ్ళుగా భావించడం, మంచి మాటలతో ప్రస్తావించడం వగైరా విషయాలు కూడా ప్రాపంచిక మేళ్ళ క్రిందికే వస్తాయి. పరలోక మేళ్ళలో అన్నిటికంటే అత్యంత శ్రేష్ఠమైన మేలు స్వర్గాన్ని పొందడమే. మరణానంతరం పునరుత్థాన దినాన సంభవించే ఆపదల నుండి సురక్షితంగా ఉండటం, కర్మల విచారణ సులభంగా ఉండటం మొదలైనవన్నీ స్వర్గ ప్రవేశానికి సోపానాలవుతాయి. (సంకలనకర్త)

ఆచరణ తప్ప మరెవరి ఆచరణా ఇతని ఆచరణ కంటే శ్రేష్ఠమయినది కాజాలదు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం - బద్‌యిల్ ఖల్క్, 11వ అధ్యాయం - సిఫతి ఇబ్లీస్ వ జునూదిహీ)

1725. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- "సుబ్‌హా నల్లాహి వబిహమ్దిహీ" (దేవుడు పరమ పవిత్రుడు, పరిశుద్ధుడు. నేనాయన్ని స్తుతిస్తున్నాను) అని ఎవరైతే రోజుకు వందసార్లు పఠిస్తాడో అతని పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి, ఆ పాపాలు సముద్రపు నురుగులా ఎంత అధికంగా ఉన్నా సరే (క్షమించబడతాయి).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 65వ అధ్యాయం - ఫజ్లిత్తస్బీహ్)

1726. హజ్రత్ అబూ అయ్యూబ్ అన్సారీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు :-

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ۔

(అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయన ఏకేశ్వరుడు, అద్వితీయుడు, ఆయనకు ఎవడూ (ఏ విషయంలోనూ) భాగస్వామి కాడు. రాజ్యాధికారం ఆయనదే. సకల స్తుతీ స్తోత్రాలకు ఆయనే యోగ్యుడు. ఆయన ప్రతిదానిపై అధికారం కలిగి ఉన్నాడు). ఈ వచనాలను ఎవరైతే పదిసార్లు పఠిస్తాడో అతనికి ఇస్మాయీల్ (అలైహి) సంతతిలోని ఒక బానిసను విముక్తం చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుంది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 64వ అధ్యాయం - ఫజ్లిత్తహ్లీల్)

1727. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ప్రవచించారు:- రెండు వచనాలున్నాయి. అవి నాలుక పై తేలిగ్గానే ఉంటాయి (పఠించడం చాలా తేలికే). కాని పరలోకపు త్రాసులో చాలా బరువుగా ఉంటాయి. కరుణామయుడయిన ప్రభువుకు ఈ వచనాలు ఎంతో ప్రియమైనవి. (అవేమిటంటే) "సుబ్‌హానల్లాహిల్ అజీం; సుబ్‌హానల్లాహి వబిహమ్దిహి" (పరమోన్నతుడయిన దేవుడు ఎంతో పవిత్రుడు; దేవుడు పరమ పవిత్రుడు, పరిశుద్ధుడు, నేనాయన్ని స్తుతిస్తున్నాను).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 65వ అధ్యాయం - ఫజ్లిత్తస్బీహ్)

★ ఇమామ్ నవవీ (రహ్మలై) ఇలా రాస్తున్నారు: ఈ వచనాలను వందసార్లు ఒకే సమయంలో నిరంతరాయంగా స్మరించినా, విభిన్న సమయాలలో స్మరించినా లేదా ఉదయం కొన్ని సార్లు, సాయంత్రం కొన్ని సార్లు స్మరించినా మొత్తం మీద రోజుకు వందసార్లు స్మరిస్తే ఈ ప్రయోజనాలన్నీ కలుగుతాయని ఈ హదీసు ద్వారా తెలుస్తోంది. అయితే రోజంతా షైతాన్ బారి నుండి సురక్షితంగా ఉండేందుకు ఈ వచనాలను ఉదయం వేళ ఏకకాలంలో వందసార్లు పఠిస్తే మరీ మంచిది. (సంకలనకర్త)

13వ అధ్యాయం - దైవస్మరణ మెల్లిగా చేయడం అభిలషణీయం

1728. హజ్రత్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్ మీద దాడి చేశారు - లేక దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖైబర్‌కు బయలుదేరారు - అప్పుడు ప్రవక్త అనుచరులు గుట్టపై నుండి ఒక లోయను చూసి "అల్లాహు అక్బర్, అల్లాహు అక్బర్, లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహ్" అని బిగ్గరగా పలకసాగారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది విని "మీ పట్ల మీరు మృదువుగా వ్యవహరించండి (గొంతు చించుకుంటూ) అలా కేకలు పెట్టకండి. మీరు చెవిటి వాడినో, లేక ఇక్కడ లేని వాడినో పిలవడం లేదు. మీరు అనుక్షణం వినేవాడ్ని, మీకు అతి చేరువలో మీ వెంట ఉన్నవాడ్ని పిలుస్తున్నారు" అని అన్నారు.

నేనా సమయంలో దైవప్రవక్త (సల్లం) వాహనం వెనుక నిలబడి "లా హౌల వలా ఖువ్వత ఇల్లా బిల్లాహ్" అన్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇది విని "అబ్దుల్లా బిన్ ఖైస్!"★ అని పిలిచారు నన్ను. నేను "మీ సేవకై సిద్ధంగా ఉన్నాను దైవప్రవక్తా!" అన్నాను. "నేను నీకు స్వర్గ నిక్షేపాలలో ఒక నిక్షేపం వంటి ఒక వచనాన్ని నీకు తెలుపనా?" అన్నారు ఆయన (సల్లం). నేను "తప్పకుండా తెలియజేయండి దైవప్రవక్తా! నా తల్లిదండ్రులు మీ కోసం సమర్పితం" అని అన్నాను. అప్పుడాయన "లా హౌల వలా ఖువ్వత ఇల్లా బిల్లాహ్ (దైవాజ్ఞ తప్ప ఏ శక్తీ ఏ బలమూ లేదు)" అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజి, 38వ అధ్యాయం - గజ్వతి ఖైబర్)

1729. హజ్రత్ అబూ బకర్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం)ను "నమాజులో చదువుకోవడానికి తనకేదయినా దుఆ (వేడుకోలు) నేర్పమని" అర్థించారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ దుఆ పఠించమన్నారు -

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ ظُلْمًا کَثِیْرًا وَّلَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ فَاغْفِرْلِیْ
مَغْفِرَةً مِّنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِیْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

(దేవా! నేను నా ఆత్మకు చాలా అన్యాయం చేసుకున్నాను. పాపాలను క్షమించేవాడు నీవు తప్ప మరెవరూ లేదు. అందువల్ల నీవు నా పాపాలను క్షమించు, నన్ను కరుణించు. నీవు ఎంతో క్షమించేవాడవు, కరుణించేవాడవు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 10వ ప్రకరణం - అజాన్, 149వ అధ్యాయం - అద్దుఆ ఖబ్లస్సలాం)

1730. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అమ్ర్ (రజి) కథనం :- హజ్రత్ అబూబకర్ సిద్దీఖ్ (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం)తో "దైవప్రవక్తా! నమాజులో చదువుకోవడానికి నాకేదయినా దుఆ (వేడుకోలు) నేర్పండి" అని అన్నారు. అప్పుడాయన ఈ దుఆ పఠించమన్నారు -

---

★ హజ్రత్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) అసలు పేరు అబ్దుల్లా బిన్ ఖైస్. (అనువాదకుడు)

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ ظُلْمًا كَثِيْرًا وَّلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ فَاغْفِرْ لِیْ
مِنْ عِنْدِكَ مَغْفِرَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

(దేవా! నేను నా ఆత్మకు చాలా అన్యాయం చేసుకున్నాను. నీవు తప్ప పాపాలను క్షమించేవాడు మరెవడూ లేడు. అందువల్ల నీవు నా పాపాలను క్షమించు. నిస్సందేహంగా నీవు ఎంతో క్షమించేవాడవు, కరుణించేవాడవు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 97వ ప్రకరణం - అత్తౌహీద్, 9వ అధ్యాయం - ఖౌలిల్లాహి తఆలా వ కానల్లాహు సమీఅంబసీరా)

14వ అధ్యాయం - విపత్తులు, ఉపద్రవాల నుండి రక్షణ వేడుకోవడం

1731. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా దుఆ (వేడుకోలు) చేసేవారు:-

اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ
الْقَبْرِ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنٰى وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ ـ اَللّٰهُمَّ ! اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ
الدَّجَّالِ ـ اَللّٰهُمَّ ! اغْسِلْ قَلْبِیْ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّ قَلْبِیْ مِنَ الْخَطَايَا، كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ
الْاَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ ـ وَبَاعِدْ بَيْنِیْ وَبَيْنَ خَطَايَایَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ـ
اَللّٰهُمَّ ! اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ ـ

(దేవా! నేను నరక పరీక్ష నుండి, నరక యాతన నుండి, సమాధి పరీక్ష నుండి, సమాధి శిక్ష నుండి నీ శరణు వేడుకుంటున్నాను. దేవా! నేను మసీహ్ దజ్జాల్ పరీక్ష కీడు నుండి కూడా నీ శరణు కోరుతున్నాను. దేవా! నా హృదయాన్ని మంచు, వడగండ్లతో కడిగివెయ్యి. తెల్ల వస్త్రాన్ని మురికి మలినాలు తొలగించి శుద్ధి చేసినట్లు నా హృదయం నుండి పాపాలు, పొరపాట్లు తొలగించి దాన్ని శుద్ధి చెయ్యి. నీవు తూర్పు పడమరల మధ్య ఎంత దూరం ఉంచావో నాకు, నా పాపాలకు మధ్యా అంత దూరం ఉంచు. దేవా! నేను సోమరితనం బారి నుండి, నన్ను పాపాలు, అప్పుల పాల్జేసే విషయాల బారి నుండి నీ శరణు కోరుతున్నాను).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 46వ అధ్యాయం - అత్తఅవ్వుజి మిన్ ఫిత్నతిల్ ఫఖ్ర్)

15వ అధ్యాయం - అశక్తత, సోమరితనం తదితర దురవస్థల బారి నుండి శరణు కోరటం

1732. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా దుఆ (వేడుకోలు) చేసేవారు :-

اَللّٰهُمَّ ! اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ـ

(దేవా! నేను సోమరితనం, పిరికితనం, అశక్తత అసహాయతల బారి నుండి నీ శరణు కోరుతున్నాను. ప్రయోజనం లేని అతి వృద్ధాప్యం బారి నుండి, సమాధి యాతన నుండి, జీవిత పరీక్షల నుండి, మృత్యు పరీక్ష నుండి (కూడా) నేను నీ శరణు కోరుతున్నాను).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం అద్దావాత్, 38వ అధ్యాయం - అత్తఅవ్వుజి మిన్ ఫిత్నతిల్ మహ్యా వల్ మమాత్)

16వ అధ్యాయం - దురదృష్టం, దౌర్భాగ్యాల బారి నుండి శరణు వేడుకోవడం

1733. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) గండం తీవ్రత నుండి, దౌర్భాగ్యం నుండి, దురదృష్టం నుండి, (తమను చూచి) శత్రువు వికటాట్టహాసం చేసే దుస్థితి నుండి దేవుని శరణు వేడుకునేవారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 28వ అధ్యాయం - అత్తఅవ్వుజు మిన్ జహ్‌దిల్‌బలా)

17వ అధ్యాయం - నిద్రించే ముందు పడక మీద మేను వాల్చి పఠించే దుఆ

1734. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు : "మీరు నిద్ర పోదలచినప్పుడు ముందుగా నమాజు కోసం చేసేలా వుజూ చెయ్యండి, తరువాత పడకపై కుడి వైపుకు తిరిగి పడుకొని ఈ దుఆ (వేడుకోలు) పఠించండి :

اَللّٰهُمَّ! اِنِّیْ اَسْلَمْتُ وَجْهِی اِلَیْكَ وَفَوَّضْتُ اَمْرِیْ اِلَیْكَ،

وَاَلْجَأْتُ ظَهْرِیْ اِلَیْكَ رَغْبَةً وَّرَهْبَةً اِلَیْكَ لَامَلْجَأَ وَلَامَنْجَا مِنْكَ اِلَّا اِلَیْكَ.

اَللّٰهُمَّ اٰمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِیْٓ اَنْزَلْتَ وَبِنَبِیِّكَ الَّذِیْٓ اَرْسَلْتَ.

(దేవా! నీ సమక్షంలో నన్ను నేను సమర్పించుకున్నాను. నా వ్యవహారాలన్నీ నీకు అప్పగించాను. ఇక నిన్నే నమ్ముకొని ఉన్నాను. నీ అనుగ్రహ భాగ్యం పొందే ఆరాటంతో, నీ ఆగ్రహ భయంతో నీ సన్నిధిలో హాజరయ్యాను. నీ నుండి పారిపోయి నేనెక్కడా రక్షణ పొందలేను. నీ సన్నిధిలో తప్ప నాకు మరెక్కడా ఆశ్రయం లేదు. దేవా! నీవు అవతరింపజేసిన నీ (ఖుర్ఆన్) గ్రంథాన్ని, నీవు ప్రభవింపజేసిన నీ ప్రవక్త (సల్లం)ను (మనస్ఫూర్తిగా) విశ్వసించాను).

ఈ దుఆ పఠించిన తరువాత నీవు ఒకవేళ అదే రాత్రి చనిపోవడం జరిగితే, ఇస్లాం ధర్మంలో ఉన్న స్థితిలో చనిపోతావు. ఈ దుఆ నీ తుది పలుకులు కావాలి. (అంటే ఈ దుఆ తరువాత నీ నోట ఎలాంటి ప్రాపంచిక విషయాలు వెలువడకూడదు)."

హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) ఇలా అంటున్నారు :- నేనీ దుఆను దైవప్రవక్త (సల్లం)కు

పఠించి విన్పించాను. ఈ దుఆలో నేను "అల్లాహుమ్మ ఆమన్తు బి కితాబికల్లజి అన్జల్త" తరువాత "వరసూలికల్లజీ అర్సల్త" అని పఠించాను. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) "అలా కాదు, 'వనబియ్యి కల్లజి అర్సల్త' అని పఠించాలి" అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 4వ ప్రకరణం - అల్ వుజూ, 75వ అధ్యాయం - ఫజ్లిమంబాత, అలల్ వుజూ)

1735. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు :- మీలో ఎవరైనా (పడుకోవడానికి పడక మీద మేను వాల్చదలచుకున్నప్పుడు, ముందుగా ఓ గుడ్డతో పడకను శుభ్రపరచుకోవాలి. ఎందుకంటే తాను లేనప్పుడు ఆ పడక మీదికి ఏమొచ్చి చేరిందో అతనికి తెలియదు. ఆ తరువాత ఈ దుఆ పఠించాలి -

بِاسْمِكَ رَبِّ! وَضَعْتُ جَنْبِيْ، وَبِكَ اَرْفَعُهُ - اِنْ اَمْسَكْتَ نَفْسِيْ فَارْحَمْهَا وَاِنْ اَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ الصَّالِحِيْنَ -

(ప్రభూ! నేను నీ పేరు స్మరిస్తూ పడక మీద మేను వాల్చుతున్నాను. నీ పేరునే స్మరిస్తూ (తిరిగి) పడక మీద నుంచి లేస్తాను. (ఈ రోజు) గనక నీవు నా ఆత్మను స్వాధీన పరచుకుంటే దాన్ని కరుణించు. ఒకవేళ నా ఆత్మను స్వేచ్ఛగా వదలి పెడ్తే నీవు నీ పుణ్యదాసుల్ని కాపాడుతున్నట్లు దాన్ని కాపాడు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 13వ అధ్యాయం - హద్దసనా అహ్మద్ బిన్ యూనుస్)

18వ అధ్యాయం - భూత భవిష్యత్ కర్మల కీడు నుండి శరణు వేడటం

1736. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ దుఆ పఠించేవారు:-

اَعُوْذُ بِعِزَّتِكَ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَالْجِنُّ وَالْاِنْسُ يَمُوْتُوْنَ۔

(ప్రభూ!) నీ గౌరవ ప్రతిష్ఠలతో నాకు రక్షణ కల్పించమని నిన్ను అర్థిస్తున్నాను. నీవు తప్ప మరే ఆరాధ్యుడు లేడు. నీకు మరణమే లేదు. మానవులు, జిన్నులు అంతా మరణాన్ని చవి చూడవలసిందే.)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 97వ ప్రకరణం - తౌహీద్, 7వ అధ్యాయం - ఖౌలిల్లాహి తఆలా (వహువల్ అజీజుల్‌హకీం)

1737. హజ్రత్ అబూ మూసా అష్ అరీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ దుఆ పఠించేవారు:-

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ خَطِيْئَتِيْ وَجَهْلِيْ وَاِسْرَافِيْ فِيْ اَمْرِيْ كُلِّهِ وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ۔

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ خَطَايَايَ وَعَمْدِيْ، وَجَهْلِيْ وَهَزْلِيْ وَكُلُّ ذٰلِكَ عِنْدِيْ۔

اَللّٰهُمَّ! اغْفِرْلِيْ مَا قَدَّمْتُ وَمَآ اَخَّرْتُ، وَمَآ اَسْرَرْتُ وَمَآ اَعْلَنْتُ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ۔

(ప్రభూ! నా అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాల వల్ల నా సమస్త వ్యవహారాల్లో దొర్లిన పొరపాట్లను క్షమించు. వాటిని గురించి (నాకంటే) నీకే బాగా తెలుసు. దేవా! నేను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా చేసిన తప్పుల్ని, నా అజ్ఞానం, మూర్ఖత్వాల కారణంగా జరిగిన తప్పుల్ని కూడా మన్నించు. ఇవన్నీ నాలో ఉన్నాయి. దేవా! నా వల్ల జరిగిన, జరగబోయే పాపాలను, నా అంతర్య, బాహ్య పాపాలను కూడా క్షమించు. నీవే ముందుకు జరిపే వాడివి, నీవే వెనకకు నెట్టేవాడివి. నీవు ప్రతి పనీ చేయగల సమర్థుడివి).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 60వ అధ్యాయం - ఖౌలిన్నబియ్యి (సల్లం) అల్లా హుమ్మగ్ఫిర్లీ మాఖద్దమ్‌తు వమా అఖ్ఖర్తు)

1738. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ దుఆ పఠించేవారు :-

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ اَعَزَّ جُنْدَهٗ، وَنَصَرَ عَبْدَهٗ وَغَلَبَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهٗ فَلَا شَيْءَ بَعْدَهٗ۔

(ఏకేశ్వరుడయిన అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. ఆయనే తన సైనికులకు గౌరవాన్ని ప్రసాదించాడు; తన దాసునికి సహాయం చేశాడు. ఆయన ఒక్కడే (శత్రు) సైన్యాలను ఓడించాడు. ఆయన తరువాత మరేదీ లేదు.)★

(సహీహ్ బుఖారీ:- 64వ ప్రకరణం - మగాజీ, 29వ అధ్యాయం - గజ్వతిల్ ఖందఖి వహియల్ అహ్జాబ్)

19వ అధ్యాయం - ఉదయం, రాత్రి పడుకునేటప్పుడు దేవుని పవిత్రతను కొనియాడటం

1739. హజ్రత్ అలీ (రజి) కథనం :- హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) తిరగలి విసరి విసరి వ్యాధిగ్రస్తులయ్యారు. (అంటే ఆమె చేతులకు కాయలు కాశాయి). ఓ సారి దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకు కొందరు (యుద్ధ) ఖైదీలు వచ్చారు. అది తెలిసి హజ్రత్ ఫాతిమా (రజి) దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇంటికెళ్ళారు. కాని ఆయన లేరు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) మాత్రమే ఉన్నారు. అందుచేత ఫాతిమా (రజి) ఆమెనే కలుసుకొని విషయం తెలియజేశారు. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వచ్చారు. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) ఆయనకు ఫాతిమా (రజి) వచ్చిపోయిన సంగతి తెలియజేశారు.

ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) మా ఇంటికి వచ్చారు. అప్పుడు మేము మా పడకలపై పడుకొని ఉన్నాము. నేను దైవప్రవక్త (సల్లం)ను చూసి లేవడానికి ప్రయత్నించాను. కాని ఆయన నన్ను అలాగే పడుకొని ఉండమని చెప్పి మా ఇద్దరి మధ్య కూర్చున్నారు. అప్పుడు ఆయన దివ్య పాదాల చల్లదనం నా గుండెలకు తాకింది. ఆయన ఇలా అన్నారు, "(ఫాతిమా!) నీవు నన్నడిగిన

★ అంటే ప్రతి వస్తువు, ప్రతి జీవి నశించేవే. దేవుడు మాత్రమే శాశ్వతంగా ఉండేవాడు.

దానికంటే ఎంతో మేలయినది నీకు చెప్పనా? నీవు పడుకోవడానికి పడక మీదికి చేరినపుడు 34 సార్లు అల్లాహు అక్బర్ అనీ, 33 సార్లు సుబ్‌హానల్లాహ్ అనీ, 33 సార్లు అల్‌హమ్దులిల్లాహ్ అనీ పఠిస్తూ ఉండు. ఈ స్మరణ నీ కోసం సేవకుడి కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమయిన సంపద."

(సహీహ్ బుఖారీ:- 62వ ప్రకరణం - ఫజాయిలి అస్‌హాబిన్నబియ్యి (సల్లం), 9వ అధ్యాయం - మనాఖిబ్ అలీ బిన్ అబీతాలిబ్ అల్ ఖురషీ - రజి)

20వ అధ్యాయం - కోడి కూత విన్నప్పుడు పఠించే దుఆ

1740. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా బోధించారు :- మీరెప్పుడయినా కోడికూత వింటే దేవుడ్ని ఆయన దయానుగ్రహాలను అర్థించండి. కోడి దైవ దూతలను చూడగలుగుతుంది (అప్పుడది కూతపెడ్తుంది). అలాగే మీరెప్పుడైనా గాడిద ఓండ్ర వింటే "అవూజు బిల్లాహి మినష్షైతానిర్రజీమ్" (శాపగ్రస్తుడయిన షైతాన్ బారి నుండి దేవుని శరణుగోరుతున్నాను) అని పఠించండి. గాడిద షైతాన్‌ని చూసి ఓండ్ర పెడుతుంది.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం - బద్‌యిల్ ఖల్ఖ్, 15వ అధ్యాయం - ఖైరు మాలిల్ ముస్లిమి గనమ్)

21వ అధ్యాయం - కలత చెందినప్పుడు పఠించే దుఆ

1741. హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) కథనం :- భయాందోళనలు కలిగినప్పుడు, కలత చెందినపుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ దుఆ (వేడుకోలు) పఠించేవారు - "లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహుల్ అజీముల్ హలీం - లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహు రబ్బుల్ అర్షిల్ అజీం - లా ఇలాహ ఇల్లల్లాహు రబ్బు స్సమావాతి వరబ్బుల్ అర్జి వ రబ్బుల్ అర్షిల్ కరీం" (మహోన్నతుడు, మృదు మనస్కుడయిన అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. అత్యున్నత సింహాసనాధిపతి (విశ్వసామ్రాజ్యాధినేత) అయిన అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు. భూమ్యాకాశాల ప్రభువు, ప్రతిష్ఠాత్మక సింహాసనాధిపతి అయిన అల్లాహ్ తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేడు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 27వ అధ్యాయం - అద్దుఆ ఇన్దల్ కర్బ్)

25వ అధ్యాయం - సహనం వహిస్తే ప్రతి వేడుకోలూ స్వీకరించబడుతుంది

1742. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- ప్రతి వ్యక్తి చేసే దుఆ (వేడుకోలు) స్వీకరించబడుతుంది. అయితే అసహనం, తొందరపాటుతో "నేను (ఎన్నోసార్లు) దుఆ చేశాను, కాని నా దుఆ స్వీకరించబడలేదు" అని చెప్పేవాడి దుఆ మాత్రం స్వీకరించబడదు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 80వ ప్రకరణం - అద్దావాత్, 22వ అధ్యాయం - యుస్తజాబు లిల్ అబ్ది మాలమ్ యుఅజ్జిల్)

26వ అధ్యాయం - స్వర్గంలో అత్యధిక మంది పేదలు, నరకంలో అత్యధిక మంది స్త్రీలు

1743. హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా

తెలియజేశారు:- నేను స్వర్గ ద్వారం దగ్గర నిలబడి చూశాను. స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తున్న వారిలో అత్యధిక మంది నిరుపేదలే ఉన్నారు. ధనికులు (విచారణ కోసం ద్వారం ముందు) నిరోధించబడ్డారు. అయితే నరకానికి పోవలసిన ధనికుల్ని నరకంలోకి పంపమని ముందే ఆజ్ఞాపించడం జరిగింది. నేను నరక ద్వారం దగ్గర కూడా నిలబడి చూశాను. నరకంలో ప్రవేశిస్తున్న వారిలో అత్యధిక మంది స్త్రీలే ఉన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 67వ ప్రకరణం - నికాహ్, 87వ అధ్యాయం - హద్దసనా ముసద్దద్)

1744. హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు :- నా తదనంతరం మిగిలి ఉండే ఉపద్రవాలలో పురుషులకు స్త్రీలకన్నా ఎక్కువ నష్టం కలిగించే ఉపద్రవం మరేదీ లేదు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 67వ ప్రకరణం - నికాహ్, 17వ అధ్యాయం - మాయుత్తఖామిన్ షూమిల్ మర్ అతి)

27వ అధ్యాయం - సత్కర్మలను సాధనంగా చేసి దైవాన్ని వేడుకున్న గుహవాసుల వృత్తాంతం

1745. హజ్రత్ ఇబ్నె ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు :- ముగ్గురు వ్యక్తులు ఇంటి నుంచి బయలుదేరారు. దారిలో వర్షం కురిసింది. అందువల్ల వారు ఒక కొండ గుహలోకి వెళ్ళారు. వారలా గుహలో ప్రవేశించగానే పై నుండి ఒక బండరాయి గుహ మీద పడిపోయింది. (దాంతో గుహ ముఖ ద్వారం మూసుకుపోయింది). అప్పుడు వారు పరస్పరం సంప్రదించుకుని "మనం జీవితంలో చేసుకున్న సత్కర్మలలో అతి శ్రేష్ఠమైన సత్కర్మ ఆధారంగా (ఈ బండరాయిని తొలగించమని) దైవాన్ని వేడుకుందాం" అన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు.

ఆ తరువాత వారిలో ఒకడు ఇలా అన్నాడు : "దేవా! నా తల్లిదండ్రులు ముసలి వారైపోయారు. నేను మేకలు కాస్తూ ఉండేవాడ్ని. ఇంటికి తిరిగొచ్చిన తరువాత నేను పాలు పితికి మొట్టమొదట నా తల్లిదండ్రులకు ఇస్తాను. వారు త్రాగిన తరువాత మిగిలిన పాలను నా భార్యా పిల్లలకు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులకు ఇస్తాను. అయితే ఓ రోజు రాత్రి నేను ఇంటికి తిరిగొచ్చేటప్పటికి చాలా పొద్దు పోయింది. నేను పాలు తీసుకొని నా తల్లిదండ్రుల దగ్గరకు వచ్చేసరికి వారు నిద్రపోయారు. వారిని లేపడం భావ్యం కాదని భావించాను. అటు నా పిల్లలు నా కాళ్ళ దగ్గర ఆకలితో తల్లడిల్లిపోతూ ఏడ్వసాగారు. (అయినా నేను నా తల్లిదండ్రులకు నిద్రా భంగం కలిగించలేదు). వారు పడుకునే ఉన్నారు. నేను కూడా సూర్యోదయం అయ్యే వరకు (పాల గిన్నె చేతుల్లో పట్టుకొని) అలాగే వారి ముందు నిల్చున్నాను. దేవా! నేనీ పని కేవలం నీ ప్రసన్నత కోసం చేశాను. అది నీకూ తెలుసు. అందుచేత మా గుహలో నుంచి మేము ఆకాశాన్ని చూడగలిగే అంత సందు చెయ్యి." ఇలా అతను దేవుడ్ని ప్రార్థించగానే ఆ గుహలో (బండరాయి కొద్దిగా తొలగిపోయి) ఓ చిన్న సందు ఏర్పడింది.

ఆ తరువాత రెండవ వ్యక్తి ఇలా ప్రార్థించాడు; "దేవా! నీకు తెలుసు, నేను నా పినతండ్రి కూతుళ్ళలో ఒకామెను అమితంగా ప్రేమిస్తూ ఉండేవాడ్ని. ఒక పురుషుడు ఒక స్త్రీని ప్రేమిస్తున్నంత

ఘాటుగా ప్రేమించేవాడ్ని. అయితే ఆ అమ్మాయి నీవు నాకు వంద దీనార్లు చెల్లించనంతవరకు నన్ను పొందలేవు అని చెప్పింది. అందువల్ల నేను అతి కష్టం మీద వంద దీనార్లు సంపాదించాను. కాని (అక్రమ లైంగిక క్రీడ కోసం) నేనామె కాళ్ళ మధ్య కూర్చోగానే "కాస్త దేవునికి భయపడు, అధర్మ పద్ధతితో నా కన్నెపొర చెరపకు" అన్నది ఆమె. నేనీ మాట విని లేచి నిలబడ్డాను, ఆమెను వదలేశాను; దేవా! నీకు తెలుసు నీ ప్రసన్నత కోసం నేను నిగ్రహం పాటించాను (నీకు భయపడి ఈ అక్రమ చర్యను మానుకున్నాను) కనుక మా దారి తెరు". అప్పుడు మూడింట రెండు వంతుల సందు ఏర్పడింది.

ఆ తరువాత మూడోవాడు ఇలా వేడుకున్నాడు : "దేవా! నీకీ సంగతి తెలుసు. నేను మూడు సేర్ల[1] జొన్నల కూలిపై ఒక కూలి వాడ్ని పెట్టుకున్నాను. (పనిపూర్తయిన తరువాత) నేనతనికి కూలి యివ్వబోతే అతను తీసుకోవడానికి నిరాకరించాడు. అప్పుడు నేనా జొన్నలను పొలంలో విత్తాను (చల్లాను). (అది పుష్కలంగా పండింది) దాంతో నేను ఆవుల్ని, పశువుల కాపరిని కొన్నాను. కొంత కాలానికి ఆ కూలివాడు వచ్చి "దేవుని దాసుడా! నాకు రావలసిన కూలి నాకివ్వు" అని అన్నాడు. నేనతనితో "ఇదిగో ఈ ఆవుల్ని, పశువుల కాపరిని తీసికెళ్ళు. ఈ సంపదంతా నీదే తీసికెళ్ళు" అని అన్నాను. అతను నా మాటలు విని "నాతో పరిహాసమాడుతున్నావా?" అన్నాడు. నేనతనితో "నేను నీతో పరిహాసమాడటం లేదు (నిజంగానే చెబుతున్నాను) ఇదంతా నీదే" అని చెప్పాను. దేవా! నీకు తెలుసు. నేనీ పని నీ ప్రసన్నత కోసమే చేసి ఉంటే మాకు దారి ఏర్పరచి మా బాధను తొలగించు" అప్పుడు (బండరాయి తొలగిపోయి) పూర్తిగా దారి ఏర్పడింది. దాంతో ఆపద దూరమయిపోయింది.[2]

(సహీహ్ బుఖారీ:- 34వ అధ్యాయం - అల్ బుయూ, 98వ అధ్యాయం - ఇజష్తరా షైఅన్ ల్లిగైరిహీ బిగైరి ఇజ్నిహీ ఫరజియ)

---

1. ఇక్కడ మూలభాషలో 'ఫిర్ఖ్' అనే పదం వచ్చింది. ఇది ఒక విధమైన కొలమానం. ఇది మూడు 'సా'లకు సమానం. దానిని తెలుగులో సందర్భానుసారం సంకేతపదంగా మూడు సేర్లని అనువదించడం జరిగింది.

2. ఈ హదీసులో ప్రయోజనకరమైన అనేక విషయాలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు: (1) ఆపద వచ్చినప్పుడు, ఆ ఆపదను దూరం చేయడానికి చేసిన ఏ ప్రయత్నమూ సఫలం కాకపోతే, కేవలం దేవుని ప్రసన్నత కోసం చేసిన ఏదైనా సత్కార్యం మనం చేసి ఉంటే దాన్ని ఒక సాధనంగా చేసి దైవాన్ని ప్రార్థించాలి. దాని వల్ల దేవుడు మన మొరను ఆలకించి ఈ ఆపదను దూరం చేస్తాడు. (2) భార్యాపిల్లల హక్కు కంటే తల్లిదండ్రుల హక్కు ముఖ్యమైనది. అంటే ఒకే సమయంలో వీరుభయుల హక్కు నెరవేర్చవలసిన పరిస్థితి వస్తే ముందుగా తల్లిదండ్రుల హక్కు నెరవేర్చాలి. ఈ హక్కును నెరవేర్చడం వల్ల లభించే పుణ్యం కూడా అత్యున్నతమైనదే. (3) ఏదైనా పాపం చేయడానికి శక్తీ సామర్థ్యాలు, అవకాశాలు పూర్తిగా ఉన్నప్పటికీ కేవలం దేవునికి భయపడి, ఆయన ప్రసన్నత కోసం ఆ పాపాన్ని విడనాడటం గొప్ప పుణ్యకార్యం అవుతుంది. ముఖ్యంగా లైంగిక కోరికను అదుపు చేసి వ్యభిచారానికి పాల్పడకుండా ఉండటం గొప్ప పుణ్య కార్యమే. ఇది దేవునికి ఎంతో ప్రీతికరమైన విషయం. (4) హక్కుదారుల హక్కులను నెరవేర్చడం కూడా దైవప్రసన్నతను బడయటంలో ఎంతగానో దోహదపడుతుంది. (5) యజమాని అనుమతి లేకుండా అతనికి లాభం చేకూరేలా అతని ఆస్తుల్ని వినియోగించడం ధర్మ సమ్మతమే. అసలు సొత్తు, దాని ద్వారా వచ్చిన లాభం అంతా యజమానిదే. (సంకలనకర్త)